

Arrest

nr. 343 195 van 20 maart 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VANDEWALLE
Koopvaardijlaan 13
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 20 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDEWALLE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Palestijnse origine en bent u afkomstig uit Khan Younis, gelegen in de Gazastrook. In Gaza kreeg u de mogelijkheid om in Algerije te studeren maar door het uitbreken van de oorlog kon dit niet doorgaan. Om de oorlog te ontvluchten, vertrok u op 9 oktober 2023 naar Turkije. Een dag eerder had uw broer A.Q. A K (O.V. [...]) ook de Gazastrook verlaten en in Turkije zagen jullie elkaar terug en besloten om samen verder te reizen naar Griekenland, waar jullie op 22 november 2023 een verzoek om internationale bescherming indienden. U werd ondergebracht in een overbevolkt opvangcentrum op Kos, waar de leefomstandigheden te wensen overlieten. U kreeg hierdoor last van een huidandoening. Op 7 december 2023 werden u en uw broer erkend als vluchteling.

Op 22 januari 2024, vier dagen na uw broer, verliet u dit opvangcentrum en u reisde naar Athene waar u in een huis met Egyptenaren, opnieuw onder zeer slechte omstandigheden verbleef. Op 26 maart 2024 verliet u Griekenland en u reisde naar België waar u op 29 maart 2024 om internationale bescherming verzocht. Uw broer bleef aanvankelijk in Griekenland achter, maar reisde na uw vertrek naar Chios in de hoop daar te

kunnen werken. Op zijn beurt verliet hij Griekenland om op 23 april 2024 naar België te reizen. Op 24 april 2024 verzocht uw broer in België om internationale bescherming. U vreest dat er in Griekenland geen werk en huisvesting zal zijn voor jullie en maakte daarnaast gewag van medische problemen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw Palestijns paspoort, uw UNRWA-registratiekaart, medische documenten uit Gaza in verband met uw vader die gewond raakte, foto's van de ravage in Gaza, uw Grieks paspoort, ADET (Griekse verblijfskaart), AMKA (sociale zekerheidsnummer), uw 'ausweis', foto's van de leefomstandigheden in het opvangcentrum in Kos, medische documenten in verband met huidaanandoening, documenten in verband met opleidingen die u in België volgde.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk uw ADET, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 4 en 12).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is

“wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in

het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.**

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, u verklaarde in dit verband dat jullie het opvangcentrum niet mochten verlaten en dat jullie er dienden te leven in erbarmelijke omstandigheden (CGVS, p. 4 en 12), hetgeen u ook wenst te staven met beeldmateriaal, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en onderwijs voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwendingheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u over de nodige originele documenten beschikt om in Griekenland toegang te hebben tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en huisvesting. U beschikt namelijk over uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) die geldig is tot 6 december 2026, een fiscaal identificatienummer (AFM) en een nummer bij de sociale zekerheid (AMKA) (CGVS, p. 11).

Wat uw problemen om werk te vinden betreft, kan vooreerst opgemerkt worden dat uw broer gewerkt heeft in Griekenland. Zo werkte hij in Athene enkele dagen in het zwart in de bouw en werkte hij op Chios twee dagen bij een bedrijf (CGVS Q., p. 9).

Voorts kan uit uw verklaringen niet blijken dat u doorgedreven inspanningen zou hebben geleverd om uw kansen op werk op de Griekse arbeidsmarkt te verhogen. Zo heeft u zich nooit geïnformeerd naar uw rechten als vluchteling in Griekenland of heeft u zich nooit met een concrete hulpvraag tot een organisatie gericht (CGVS, p. 7). U legde vage verklaringen af over mails die u stuurde naar instanties waarvan u de naam niet kende in verband met uw medische problemen en verklaarde dat de enige organisaties die u kende actief waren op de eilandjes. Nochtans blijkt uit de informatie die aan uw dossier toegevoegd werd dat er in Griekenland, ook in Athene, verschillende organisaties actief zijn die vluchtelingen ondersteunen. Verder heeft u zich niet ingeschreven bij de DYPA (OAED), de "Manpower Organisation" van het ministerie van arbeid (CGVS, p. 7). Tot slot blijkt uit uw verklaringen dat u weinig heeft ondernomen om de Griekse taal te leren om zo uw kansen op de arbeidsmarkt te verhogen. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u nooit een school gecontacteerd heeft en dat u zelfs niet op het internet gezocht heeft naar waar men lessen Grieks kan volgen (CGVS, p. 9-10). U schafte zich verder geen cursus Grieks aan en u heeft evenmin geprobeerd om via een applicatie als Duolingo Grieks te leren (CGVS, p. 8). Dat er geen internetverbinding was kan niet overtuigen. In alle redelijkheid kan aangenomen worden dat er in Griekenland plaatsen zijn waar gratis Wifi is. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u mails rond stuurde waardoor kan aangenomen worden dat u gebruik kon maken van internet. Uit niets blijkt dan ook dat u in Griekenland geen toegang had tot de arbeidsmarkt, waardoor uit niet blijkt dat u niet in staat zou zijn een inkomen te verwerven om op die manier in huisvesting te voorzien.

Waar u gewag maakte van huisvestingsproblemen kan opgemerkt worden dat jullie in Griekenland, weliswaar in weinig benijdenswaardige omstandigheden, een dak boven jullie hoofd hadden. Jullie betrokken immers een collectieve huurwoning (CGVS, p. 4). Verder kan er geen enkel geloof worden gehecht aan jullie beweerde pogingen om een huis te huren op de reguliere woningmarkt. U verklaarde dat jullie misschien drie tot vier keer geprobeerd hebben om iets te huren maar dat jullie telkens te horen kregen dat men over een vast contract moest beschikken (CGVS, p. 10). Echter uw broer verklaarde dat jullie nooit geprobeerd hebben om iets te huren omdat jullie gehoord hadden dat men over een vast contract moest beschikken (CGVS Q., p. 15). Jullie hebben zich evenmin, zoals eerder aangehaald, geïnformeerd naar uw rechten als vluchteling in Griekenland (CGVS Q., p. 16; CGVS M., p. 7). Uit het voorgaande kan niet blijken dat u geen toegang tot huisvesting in Griekenland had en dat u ernstige en volgehouden inspanningen zou hebben geleverd om duurzame huisvesting in Griekenland te regelen, waardoor uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Griekenland geen toegang tot huisvesting zal hebben indien u hiertoe de nodige stappen zet. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat uw broer inmiddels dankzij zijn professionele activiteiten over een spaarpot van 3000 à 4000 euro beschikt (CGVS Q., p. 12), waarmee jullie bij terugkeer naar Griekenland de huur van huisvesting kunnen financieren.

Waar u verklaarde dat er in Griekenland geen mogelijkheden zijn om te studeren blijkt uit uw verklaringen zeer duidelijk dat u nooit een school gecontacteerd heeft waardoor uit niets blijkt dat u bij terugkeer geen toegang zou hebben tot het onderwijs mits u uiteraard de nodige stappen zet (CGVS, p. 9).

Verder dient te worden vastgesteld dat u over de capaciteiten beschikt om u in Griekenland te beredderen. U werkte in Gaza uw secundaire school af en stond op het punt om verder te studeren in Algerije (CGVS, p. 3; p. 12). U verklaarde tevens zich redelijk in het Engels te kunnen uitdrukken (CGVS, p. 3).

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u lijdt aan een huidandoening als gevolg van de erbarmelijke levensomstandigheden in Griekenland. Echter uit jullie verklaringen blijkt dat u noch uw broer er na jullie erkenning ooit een dokter of ziekenhuis heeft bezocht (CGVS M., p. 7; CGVS Q., p. 13). Uit niets blijkt dan ook dat jullie die beschikken over een geldige AMKA, geen toegang zouden hebben tot de Griekse gezondheidszorg. Verder blijkt nergens uit de neergelegde documenten, u legde medische verslagen en een foto van het medicijn Sporanox – een geneesmiddel tegen schimmelinfecties – neer, dat uw aandoening een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring vereist zouden zijn die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat waar u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u eenmaal aangehouden werd in Griekenland omdat u geen papieren bij had, uit niets blijkt dat de politie die keer hun boekje te buiten ging (Vragenlijst CGVS ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 1). Bovendien verklaarde u expliciet dat u geen problemen had met de politie (CGVS, p. 5).

De informatie waarop het Commissariaat generaal zich baseert werd aan uw dossier toegevoegd. De door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit, uw nationaliteit, gezinssamenstelling, en UNRWA-status wordt niet getwijfeld. Evenmin wordt er getwijfeld aan het feit dat u opleidingen volgde en een inburgeringscursus. Het oorlogsleed in Gaza en de medische documenten in verband met uw vader die door toedoen van Hamas gewond raakte hebben betrekking op (uw vrees ten aanzien van) uw land van herkomst. Uw verzoek wordt echter beoordeeld ten aanzien van Griekenland, aangezien u daar internationale bescherming geniet.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard. Het verzoek om internationale bescherming van uw broer werd ook niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggestuurd naar Gaza.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

*“Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;
Schending van het artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet ;
Schending van de artikelen 57/6 van de Vreemdelingenwet ;
Schending van het artikel 3 EVRM ;
Schending van het artikel 4 EU-Handvest van de Grondrechten ;
Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting ;
Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;
Schending van het redelijkheidsbeginsel.”*

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een theoretische uiteenzetting inzake het wettelijk kader (4.1.) en de huidige situatie van statushouders met Grieks statuut (4.2.1.)

Hij betoogt verder:

“1)

*Het CGVS is van oordeel dat verzoeker geen gegronde vrees tot vervolging heeft t.a.v. Griekenland;
Niettemin, in verschillende arresten heeft Uw Zetel reeds niet-ontvankelijkheidsbeslissingen wegens statuut in een ander EU land vernietigd omwille een trauma dat een betrokkene heeft opgelopen in een ander EU land.*

Verzoeker verwijst naar volgende arresten:

Arrest dd. 18.06.2020 AR 237.122

Arrest dd. 22.07.2020 AR 238.763

2)

Het Commissariaat-generaal is van mening dat uit de verklaringen die de verzoeker heeft afgelegd hij geen blijk geeft dat hij Griekenland heeft verlaten ten gevolge van het zich bevinden in de door het EU-HvJ omschreven situatie van materiële deprivatie.

Nergens in de beslissing is ingegaan op de argumentatie van de verzoeker met betrekking tot de ondermaatse behandeling van vluchtelingen in Griekenland ten opzichte van niet Griekse onderdanen.

Verzoeker is van mening dat zijn verklaringen omtrent zijn situatie in Griekenland wel van dien aard zijn dat het Commissariaat- Generaal had dienen te besluiten tot een andere beslissing.

De huidige situatie van vluchtelingen in Griekenland is zo ernstig dat het neerkomt op een toestand van extreme materiële ontbering, waarin Griekenland niet in staat om te voorzien in hun meest elementaire behoeften van de vluchtelingen zoals voedsel, sanitair, een plek om te wonen e.d.m.

Dit heeft een negatieve invloed op hun fysieke en/of mentale gezondheid van de statushouders en/of plaatst hen in een situatie van ontbering die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

De verzoeker is onmiskenbaar kwetsbaar, hij heeft in het verleden reeds psychologische hulp gekregen en ondanks zijn precaire situatie in België krijgt hij op vandaag nog steeds hulp en medicatie.

Het CGVS kan zich niet langer verschuilen achter het principe van wederzijds vertrouwen.

Zeker niet gezien de hieronder genoemde landeninformatie waaruit duidelijk het tegendeel blijkt.

Gezien de humanitaire situatie in Griekenland wordt aangekaart door maatschappelijke organisaties, de duizenden erkende vluchtelingen in Griekenland die zijn vertrokken en elders asiel hebben aangevraagd, zou men kunnen vermoeden dat hun rechten in Griekenland niet worden gerespecteerd.

Ook andere Europese lidstaten hebben dit principe in twijfel getrokken.

Zo erkent Duitsland, een Europese lidstaat, al lang de problematische situatie in Griekenland.

Dit standpunt werd onlangs opnieuw bevestigd door de Duitse administratieve rechtbank van Bremen in een arrest van 16/11/2021, alwaar de rechtbank besluit:

[...]

(z i e

<https://ecre.org/greece-changing-tone-on-independent-border-monitoring-ombudsman-calls-for-re-examination-of-rejected-ngo-registration-german-court-rules-in-favour-of-asylum-seeker-over-inhumane-treatment-risk/>)

Het CGVS kan zich niet blijven beroepen op het beginsel van wederzijds vertrouwen of zijn eerdere analyse wanneer andere Europese lidstaten het al zijn voorgedaan door de werkelijke huidige situatie.

Uit informatie over Griekenland blijkt duidelijk dat voor elke vluchteling in Griekenland de situatie nijpend is en dat er een buitensporig risico bestaat dat artikel 3 wordt geschonden.

Het CGVS kan het wederzijdse vertrouwen niet blijven gebruiken als oogkleppen voor zijn eigen gemoedsrust bij de uitvoering van zijn restrictief beleid.

Uw Zetel publiceerde op 25.07.2022 het volgende op zijn website:

[...]

Bovendien moet rekening worden gehouden met de kwetsbaarheid van de verzoeker en de gevolgen van een terugkeer naar Griekenland en het risico van schending van artikel 3 EVRM.

Zo beslist Uw Raad op heden regelmatig tot de nietigverklaring van niet-ontvankelijkheidsbeslissingen vanwege internationale bescherming in Griekenland via de louter schriftelijke procedure.

Het feit dat de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland de afgelopen maanden "aanzienlijk verslechterd" is, is een belangrijk element om rekening mee te houden bij de beoordeling of een terugkeer naar Griekenland een reëel risico op schending van artikel 4 van het Handvest inhoudt en 3 van het EVRM.

Dat uit het AIDA-rapport update juni 2024, al bleek dat de situatie van de terugkeerders dusdanig risicovol is, dat de Europese Commissie verschillende lidstaten waaronder België, op het matje riep, omwille van schendingen van de basis mensenrechten.

Het RSA rapport van 7 april 2025 en de update van het AIDA rapport september 2025 tonen aan dat er op heden gewoonweg geen toegang tot huisvesting is, werk en medische zorg (!)

Hieronder schetst verzoeker op basis van objectieve bronnen de huidige situatie van vluchtelingen in Griekenland en zijn eigen situatie daar en het risico dat hij loopt als hij daar zou terugkeren.

Dat verzoeker na zijn erkenning in Griekenland nog enkele maanden in Griekenland heeft verbleven om aldaar een leven als erkend vluchteling te proberen opbouwen maar hij botste of allerlei moeilijkheden: hij vond geen (legaal) werk, noch deftig onderdak noch voldoende medische zorgen enzovoort.

Het is geenszins gegarandeerd dat hij hulp zal krijgen bij terugkeer.

De verzoeker heeft altijd benadrukt dat zodra hij het statuut heeft verkregen, hij des te meer aan zijn lot werd overgelaten.

Het is dan ook een onjuiste redenering van het CGVS te stellen dat een lidstaat slechts rechten moet garanderen vanaf het verkrijgen van de verblijfskaart en niet vanaf het moment van de erkenning, te meer het verkrijgen van Griekse documenten ettelijke maanden in beslag neemt.

Er zijn geen aanwijzingen dat de verzoeker in basisbehoeften zou kunnen worden voorzien indien hij gedwongen zou moeten terugkeren.

De verzoeker verbleef in Griekenland nadat hij als vluchteling was erkend en hij ondernam verschillende stappen om te proberen een leven in Griekenland op te bouwen maar dat bleek onmogelijk.

Indien verzoeker werkelijk de mogelijkheid een leven in Griekenland op te bouwen is het totaal onlogisch dat hij Griekenland zou verlaten, laat staan zou terugkeren naar Gaza (zie verder).

4.2.3. Verhoogde kwetsbaarheid

Verzoeker is afkomstig uit Gaza hetgeen hem extra kwetsbaar maakt.

Thans is er sprake van etnische zuivering en genocide tegen de Gazaanse bevolking waarvan verzoeker deel uitmaakt.

Zie o.a.

[...]

Het behoeft weinig betoog dat het enorm moeilijk is dat u machteloos toekijkt naar de situatie in Gaza terwijl zijn familie daar is en verschillende familieleden stierven op een vreselijke manier.

Dus het CGVS denkt dat het op gruwelijke wijze omkomen van familie/vrienden/kennissen zonder afscheid te kunnen nemen geen invloed heeft op iemands kwetsbaarheid?

Verzoeker verloor meerdere naasten.

In het vernietigingsarrest 319 746 dd. 9 /1/2025 inzake een Palestijnse statushouder Griekeland stelt de RVV dat er rekening moet gehouden worden met de situatie in thuisland.

Het spreekt immers voor zich dat dit alles een enorme impact heeft op verzoeker en zijn mentaal welzijn.

Verzoeker heeft nood aan stabiliteit en rust, hetgeen de Griekse bescherming hem niet kan bieden.

De RVV stelt het principe arrest (waarover verder meer) het volgende: [...]

Het CGVS vergeet dat verzoeker immers uit de Gazastrook afkomstig is. Al van in zijn thuisland was hij afhankelijk van ondersteuning van organisaties en humanitaire hulp.

Verzoeker was amper 18 jaar oud toen hij vertrok uit Gaza.

Hij is niet zelfredzaam zonder meer! Hij heeft geen werkervaring, nooit moeten zoeken naar een woning eerder.

Het CGVS schat het profiel van verzoeker verkeerd in!

Verzoeker zelf heeft nood aan begeleiding en een opvolging en stabiliteit wat hij in België krijgt.

Hij verblijft in een opvangcentrum in België.

Zoals hieronder zal blijken is er geen steun van de Griekse overheid/Griekse organisaties.

Al kreeg hij beperkte steun van familie maar niets garandeert dat dit het geval zal zijn bij terugkeer, te meer nu ze ook steun moet bieden aan zijn familie in Gaza.

Het feit dat hij geld kreeg van 3en destijds toont nét aan dat verzoeker niét zelfredzaam is.

Verzoeker zelf is degene op wie zijn familie rekent...

Verzoeker kan toch niet als vluchteling, alles zelf doen, opbouwen zonder enige vorm van assistentie terwijl hij in het land van herkomst al organisatie afhankelijk bij vertrek uit Gaza en zijn kwetsbaarheid.

Verzoeker heeft een netwerk in België, doch niet in Griekenland!

In België lukt het nu wel beter om toegang tot hulp te krijgen omdat hij via de advocaat / later assistent informatie en een centrum te krijgen, zonder die steun in België zou hij ook niet slagen hier.

4.2.3. AIDA rapport, update juni 2024, update september 2025 + ASYL RSA Rapport 7 april 2025

a)

Algemeen

[...]

Verzoeker gaf duidelijk aan met meerdere van deze problemen zelf geconfronteerd te worden. Zo had hij zelf geen adequate toegang tot medicatie, de arbeidsmarkt en degelijke huisvesting.

[...]

Het cgvs houdt geen rekening met de vaststellingen in de recente landeninformatie en betreft dit niet in haar motivering. Zij schendt te motivatieplicht.

Een terugkeer naar Griekenland in de huidige omstandigheden is een duidelijke schending van artikel 3 EVRM.

De asielzoeker/vluchteling mag niet de dupe zijn van een falend beleid in Griekenland.

Verzoekende partij verwijst naar de update van het aida rapport Greece dd. september 2025, zie AIDA_GR_2024-update.pdf

Uit deze rapporten, hieronder verder uiteengezet, blijkt dat OP VANDAAG de situatie nog dramatischer is dan toen verzoeker in Griekenland verbleef EN dat de situatie voor TERUGKEERDER NOG DRAMATISCHER IS.

Verzoeker wenst nog op te merken dat zelfs al mocht het relaas niet op alle punten worden geloofd dit afbreuk doet aan het gegeven dat ze een gegronde vrees hebben bij terugkeer naar Griekenland dan wel risico lopen op ernstige schade (zie verder).

Immers, een term gegronde vrees voor vervolging bevat ook een toekomstgericht onderzoek!

Verzoeker verwijst naar het arrest van Uw Zetel dd. 4.6.21 waarin wordt gesteld:

[...]

Verzoeker zal ongetwijfeld in een situatie van extreme materiële deprivatie terecht komen bij een terug keer naar Griekenland!

b)

Huisvestiging

[...]

Het RSA maakt duidelijk dat de facto geen hulp is bij het zoeken naar huisvesting voor erkende vluchtelingen zeker nu het Helios programma werd opgegeven. Het Helios + programma moet nog van start gaan en zal over een vierjarige periode het doel hebben om zo'n 1000 erkende vluchtelingen aan huisvesting te helpen, terwijl er maar liefst 116,467 actieve statushouders zijn in Griekenland.

De toegang tot het programma is uiterst moeilijk en verbonden aan uiterst strikte voorwaarden zoals het AIDA rapport al aangaf.

Er kan niet van uitgegaan worden dat verzoeker mogelijks tot de 5 procent gelukkigen zal behoren wie eventueel zullen kunnen genieten van effectieve hulp bij huisvesting van het programma.

Verzoeker zal dakloos zijn en zich in extreme armoede bevinden.

Het is niet omdat hij bv enkele dagen onderdak vond – in welke omstandigheden ook – hij dit opnieuw zal vinden.

Voor de activering van de AMKA o.a. een adres vereist (zie verder)

De update september 2025 van het AIDA rapport bevestigt de significante problematiek inzake huisvesting voor statushouders;

[...]

Zoals reeds vastgesteld in het RSA rapport is er een DIRECT risico op dakloosheid, maar liefst 44 procent van de vluchtelingen in Griekenland is thuisloos...

Gezien het profiel van verzoekende partij, wie onder meer géén werkcontract heeft (en dit onmogelijk per direct hebben bij terugkeer) zal zij tot die helft thuislozen behoren.

[...]

Verzoeker leefde in Griekenland in erbarmelijke omstandigheden en kon geen VAST adres vinden.

Dit is menonwaardig.

De geciteerde landeninformatie dient dan ook een ander licht te werpen op de verklaringen van verzoeker die in rechte lijn liggen met deze objectieve landeninformatie.

c)

Toegang tot de arbeidsmarkt / opleidingen

Dat wat betreft de mogelijkheden om werk te vinden moet vastgesteld worden dat ook daar talrijke obstakels zijn voor genietters van internationale bescherming, ondanks het feit dat de toegang tot de arbeidsmarkt in theorie gelijk is aan deze van de Griekse onderdanen. (p 205 ev voornoemd AIDA rapport)

Wie er alsnog in slaagt werk te vinden wordt meestal tewerkgesteld in het zwart waardoor zij geen enkel recht hebben en géén toegang hebben tot sociale zekerheid. Dit maakt hen uiterst kwetsbaar. Verzoeker heeft nooit geen hulp gekregen voor wat betreft een degelijke tewerkstelling, al zeker niet na toekenning van het statuut.

Verzoeker kreeg geen enkele hulp bij het zoeken naar werk of huisvesting (zie hoger).

[...]

d)

Gezondheidszorg

Ook voor wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg stellen zich problemen aangezien er administratieve obstakels zijn bij het bekomen van een sociaal zekerheidsnummer, dit wordt bevestigd door beide rapporten (AIDA en RSA)

[...]

Omwille van deze reden alleen al kan verzoekende partij onmogelijk worden teruggestuurd naar Griekenland.

In de periode dat zij werk zou moeten zoeken (al zou zij dat ooit kunnen vinden, zie hoger) heeft zij geen toegang tot medische zorg.

Dat verzoekende partij en plus, verhoogd kwetsbaar is (zie hoger).

Bij een terugkeer zal zij in extreme materiële deprivatie terecht komen, gezien de situatie in Griekenland op heden.

Verzoeker heeft een gegronde toekomstgerichte vrees jegens Griekenland!

e)

Sociale bijstand

De situatie rond scholing in Griekenland is uiterst dramatisch zie p. 248 e.v. voornoemd AIDA-rapport.

Ook de toegang tot de sociale welvaart is zeer moeilijk voor genietters van internationale bescherming. Erger nog, vluchtelingen, die nochtans dezelfde rechten zouden moeten hebben, zijn bij wet uitgesloten van studiebeurzen zie p 249.

[...]

f)

Hulp via organisaties en groepen

Verzoeker wenst er nog op te wijzen dat het recent gepubliceerde COI focus rapport <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/grece-aide-aux-migrants> geen afbreuk aan de bevindingen van het RSA rapport en de AIDA update 2025.

[...]

4.2.4. Verdere recente ontwikkelingen en rechtspraak

Sedert de update juni 2024 van het AIDA rapport is de situatie bovendien op elk vlak enkel maar verslechterd.

Dit blijkt ontegensprekelijk het RSA rapport en de update AIDA september 2025.

Wat evenwel frappant te noemen is dat de Griekse overheid thans begonnen is met een heuse afschrikproblematiek waarbij men zelfs voedselbedeling de facto is gestopt voor migranten. Er wordt melding gemaakt van voedseltekorten voor asielzoekers én vluchtelingen.

[...]

Zelfs al mocht verzoeker vroeger de middelen hebben gehad om in Griekenland in bepaalde basisbehoeftes te kunnen voorzien toont de meest recente landeninformatie aan dat de situatie op heden nog veel slechter is geworden. Niets garandeert derhalve dat verzoeker in huidige context bij een terugkeer naar Griekenland een onmenselijke en vernederende behandeling zou moeten ondergaan.

[...]

Dat de Griekse 'bescherming' faalt.

Verzoeker heeft zijn best gedaan om een leven op te bouwen in Griekenland maar dit is onmogelijk en zal bij terugkeer des te onmogelijker zijn gezien de recente landeninformatie.

[...]

Dat hij geen deftige vaste woonst heeft, geen opvang, geen sociaal netwerk, geen toegang tot de arbeidsmarkt en geen toegang tot medische zorgen.

Verzoeker heeft moeite gedaan, hij zocht hulp, hij verbleef enige tijd in Griekenland om te trachten zijn leven daar uit te bouwen hetgeen niet mogelijk was zonder enige hulp.

Zijn situatie als terugkeerder zou nog erger zijn, zie hoger!

Verzoeker is niet zelfredzaam. In het thuisland kreeg hij hulp van UNWRA en was hij reeds organisatie afhankelijk. Hij heeft geen netwerk in Griekenland en is kwetsbaar.

[omstandige uiteenzetting inzake de situatie in Griekenland voor statushouders op basis van landeninformatie en rechtspraak]

Bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming er rekening mee gehouden dient te worden dat indien uit algemene informatie blijkt dat de situatie in het Europees land dat een status verleende dusdanig is dat het vertrouwensbeginsel niet langer kan aangehouden worden, er aanleiding is na te kijken of verzoekende partij zich aldaar wel degelijk staande zal kunnen houden en niet het risico loopt in een situatie van verregaande deprivatie terecht te komen.

Dat verzoekende partij op de arresten uitgesproken in Verenigde Kamers wijst, onder meer arrest 300.343 van 22 januari 2024, volgens hetwelk de CGVS eveneens mee de bewijslast draagt.

Dat vastgesteld moet worden dat de CGVS niet de minste inspanning doet voor het nakijken van de werkelijke status van verzoekende partij en de actualiteit ervan.

Dat met name voor wat betreft de algemene situatie verwerende partij zich in het kader van haar medewerkingsplicht niet mee kan vergenoegen te verwijzen naar het GEAS.

Dat de RVV duidelijk aangaf dat het belangrijk is betrokkenen hieromtrent deftig te horen en de persoonlijke elementen in de beoordeling te betrekken.

Dat verzoekende partij internationale bescherming dient te krijgen in België, ondergeschikt dient Uw Raad minstens de bestreden beslissing te annuleren, het VIB ontvankelijk te verklaren – in voorkomend geval op grond van artikel 39/2 3° ingeval van volgend verzoek) en verder onderzoek te bevelen, hetzij over de situatie waarin verzoeker riskeert terecht te komen in Griekenland, hetzij over de risico's tegenover het land van herkomst;

4.2.4. Hof van Justitie

Verzoeker wenst te verwijzen naar het arrest van het Hof van Justitie (Grote Kamer) van 18 juni 2024 – Zaak C- 735/22 QY / Bondsrepubliek Duitsland;

[...]

Dat verzoeker wil opmerken dat steeds volgens het Hof van Justitie, er aanleiding is ten volle rekening houden met de beslissing van de andere lidstaat om de aanvrager internationale bescherming te verlenen en met de elementen die deze beslissing ondersteunen.

Overwegende dat verzoekende partij meent dat de ratio legis die achter deze verplichting schuilt het respect is voor het wederzijds vertrouwensbeginsel dat uitgewerkt werd in het kader van het GEAS-stelsel.

Hieruit volgt dat het noodzakelijk is het volledige dossier en het dossier van de in casu Griekse autoriteiten op te vragen, voor zover de Belgische asielautoriteiten zouden menen dat op basis van de elementen waarover zij beschikken, er mogelijks aanleiding is tot afwijzen van het VIB in België.

Dat in de mate echter dat de Belgische autoriteiten op basis van het eigen onderzoek menen dat er effectief eveneens aanleiding is de status toe te kennen aan verzoekende partij, dit onderzoek duidelijk overbodig is.

Dat er immers ingeval er aanleiding is op basis van de elementen waarover de Belgische autoriteiten beschikken over te gaan tot erkenning, er geen enkel risico is dat het gemeenschappelijke vertrouwensbeginsel in het gedrang komt.

Dat verzoekende partij meent dat op basis van de verklaringen, documenten en informatie die hij bijbrengt er wel degelijk aanleiding is over te gaan tot het verlenen van internationale bescherming.

4.2.5. Situatie land herkomst en mogelijkheid tot erkenning door Uw Zetel

Overwegende dat verzoekende partij meent dat er in het dossier voldoende elementen zitten om zijn nood aan bescherming gegrond te verklaren, zodanig dat een annulatie en terugzending naar de CGVS voor verder onderzoek niet nodig is.

Overwegende dat het niet betwist is noch kan worden dat verzoeker afkomstig is uit Gaza.

Dat er zich in het dossier geen indicaties bevinden waaruit zou blijken dat daaraan getwijfeld zou moeten worden.

Dat de situatie van oorlog met Israël / genocide door Israël (Rights expert finds 'reasonable grounds' genocide is being committed in Gaza | UN News) algemeen gekend is, zie hoger.

Dat verzoeker onderstreept dat zij geen effectieve bescherming genoten in Griekenland.

Dat indien de CGVS volhoudt dat men in het kader van het GEAS vertrouwen kan hebben in Griekenland (quod non op gebied van opvang en werkelijkheid van de bescherming), verzoekende partij in hoofdorde meent dat er geen aanleiding is om terug te komen op de beslissing zoals deze door de Griekse autoriteiten genomen werd.

Dat verzoekende partij meent dat er uit geen enkel element van het dossier blijkt dat de problemen in Griekenland op het vlak van opvang en effectiviteit van bescherming eveneens een invloed zouden hebben op de wijze van beoordeling door de Griekse autoriteiten van de nood aan bescherming.

Dat verzoeker meent dat er geen aanleiding is anders te beslissen op het verzoek strekkende tot internationale bescherming.

Dat voor zoveel als nodig de RVV een Belgische autoriteit is met volheid van bevoegdheid, die het VIB op individuele wijze na te kijken en te beoordelen.

Dat de burgerslachtoffers legio zijn en de teller blijft oplopen sedert oktober 2023.

Dat voor zoveel als nodig verzoekende partij een aantal documenten bijbrengt waar deze algemene situatie onomstotelijk uit blijkt.

[...]

Dat het dan ook onterecht, zelfs onmenselijk zou zijn van een verzoekende partij te verwachten dat zij zich aan een nutteloos onderzoek zou moeten onderwerpen door de CGVS, die bovendien erkent dat zij niet in staat is een dergelijk onderzoek te voeren, vooraleer een termijn van 21 maanden verlopen zal zijn.

Dat de CGVS dit aan ontelbare Palestijnen liet weten, zowel in Nederlandstalige als Franstalige procedures.

Dat dit impliceert dat dan ook geen beslissing van de CGVS zal mogen verwacht worden voor midden 2026...

Dat los van het feit dat deze termijn, gelet op de ermee gepaard gaande onzekerheid, een onmenselijke situatie met zich meebrengt, deze beslissing waarvan de CGVS de oorzaak onder meer bij de Raad legt, strijdig is met artikel 3 EVRM.

Dat deze handelswijze niet alleen onredelijk en onmenselijk is, doch bovendien een discriminatie uitmaakt op grond van origine. Dat de CGVS immers voor ontelbare andere nationaliteiten klaarblijkelijk wél de mogelijkheid heeft om beslissingen te nemen en dit op zowat dagelijkse basis.

Dat indien de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft, de Raad wel perfect op basis van de elementen waarover hij beschikt, kan menen dat hij perfect tot een besluit kan komen, zonder dat bijkomend onderzoek noodzakelijk is.

Dat de CGVS zich bovendien niet achter de eigen tekortkomingen kan verschuilen.

Dat het feit dat de CGVS niet de minste tegenindicatie voor het toekennen van de internationale bescherming aan verzoeker aanbrengt daarbij tekenend is.

Dat verzoekende partij dan ook meent dat er aanleiding is hem het statuut van vluchteling toe te kennen, minstens dat van subsidiaire bescherming.

Dat verzoekende partij dan ook met respect aan de RVV vraagt, die over de bevoegdheid beschikt om een beslissing ten gronde te nemen, deze bevoegdheid uit te oefenen.

Dat verzoekende partij eerbied vraagt rekening te willen houden met alle bijkomende elementen en hem internationale bescherming te verlenen.

Overwegende dat voor zoveel als nodig – en met name in het geval en voor zover de Raad zou menen dat bijkomend onderzoek noodzakelijk is en het een volgend verzoek zou betreffen, verzoekende partij vraagt dat de Raad minstens huidig verzoek formeel ontvankelijk zou verklaren, zodanig dat de CGVS een onderzoek ten gronde dient te verrichten, rekening houdend met de nieuwe elementen die door verzoekende partij bijgebracht worden.

Dat verzoekende partij er de aandacht van de Raad op wenst te trekken dat conform

Art. 57/6 De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bevoegd is : [...]

Dat verzoekende partij meent dat nu – zeker ingeval van vernietiging en terugzending naar de CGVS voor verder onderzoek – moet vastgesteld worden dat de CGVS geen beslissing van niet ontvankelijk verklaring nam binnen de gestelde termijn, zodanig dat de CGVS niet meer over die bevoegdheid beschikt om dit als nog te doen.

Dat bij gebreke aan onontvankelijkheidsverklaring er aanleiding is formeel te bevestigen dat het verzoek minsten impliciet als ontvankelijk dient aangemerkt te worden.

Dat deze interpretatie ook bevestigd wordt door artikel 57/6/2 dat op zijn beurt stelt : [...]

Dat een beslissing over de ontvankelijkheid – die binnen de 10/15 werkdagen dient te gebeuren, dan ook los staat van de toepassing van de versnelde procedure, die de CGVS kan toepassen, ook na een ontvankelijkheidsverklaring.

Dat bij gebreke aan het nemen van een onontvankelijkheidsbeslissing binnen de wettelijke termijn conform artikel 57/6 er dan ook aangenomen dient te worden dat de CGVS minstens impliciet een ontvankelijkheidsbeslissing nam, nu aan zijn bevoegdheid om een onontvankelijkheidsbeslissing te nemen een einde kwam.

[...]

Dat verzoekende partij meent dat het onterecht zou zijn dat de door de wetgever ingestelde termijn louter als een termijn van orde zou gekwalificeerd worden, zodanig dat de CGVS ook nog na het verstrijken van de termijn van maximaal 15 dagen om een verzoek al dan niet ontvankelijk te verklaren, bevoegd zou zijn om het verzoek onontvankelijk te verklaren.

Dat immers met name voor wat betreft de Opvangwet gekeken dient te worden naar een zekere interne coherentie tussen de wetgevingen, hetzij de wet van 12 JANUARI 2007. - Wet betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, die stelt dat [...]

Dat bij gebreke aan een onontvankelijkheidsbeslissing, die principieel genomen dient te worden binnen een termijn van maximaal 15 werkdagen er dan ook aanleiding is te bevestigen dat de CGVS niet langer bevoegd was/is een onontvankelijkheidsbeslissing te nemen, zodanig dat er aanleiding is de beslissing van de CGVS te vernietigen en derhalve de vordering van verzoeker strekkende tot het formeel nemen van een ontvankelijkheidsbeslissing in te willigen.

Dat gelet op het feit dat bij gebreke aan een formele ontvankelijkheidsbeslissing verzoeker het risico loopt verstoken te blijven van materiële hulp en dan ook in België in een toestand van verregaande deprivatie riskeert terecht te komen, strijdig met artikel 3 EVRM [...]

Overwegende dat louter om volledig te zijn, verzoeker er op wil aandringen, dat indien de RVV alsnog zou menen dat bijkomend onderzoek noodzakelijk zou zijn – hetzij wat betreft de situatie tegenover Griekenland, hetzij tegenover zijn land van herkomst, hij meent dat er aanleiding is zijn VIB en dit zeker indien het om een volgend verzoek gaat ontvankelijk te verklaren.

Dat om volledig te zijn, verzoekende partij er de aandacht van de RVV op wil trekken dat deze perfect bevoegd is om een dergelijke beslissing te nemen.

[...]".

2.2. Verweerder legt een aanvullende nota van 23 februari 2026 neer, waarbij de “Nota: ‘duiding e-mail Griekse autoriteiten – A.M.K.A’, dd. 17 november 2025, juridische dienst CGVS” wordt gevoegd en waarin middels URL wordt verwezen naar volgende rapporten en rechtspraak:

- COI Focus “Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior”, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025;
- “Country Report : Greece. Update 2024”, gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025;
- Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025, Bundesverwaltungsgericht en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025;
- Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24;
- Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025.

2.3. Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie en waarbij hij de volgende stukken voegt:

“4. Open brief aan CGVS

5. Schrijven en antwoord schrijven Mr. L.

6. medisch dossier”.

Beoordeling

3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

4. In voorliggend geval wordt vastgesteld dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens de gegevens in het administratief dossier werd verzoeker op 7 december 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg hij er tevens verblijfsdocumenten als statushouder. Verzoekers verblijfsvergunning in Griekenland is geldig tot 6 december 2026 en zijn Grieks reispaspoort van 26 januari 2024 tot 25 januari 2029 (administratief dossier, groene map, Griekse documenten in kopie neergelegd door verzoeker; administratief dossier, blauwe map, aanvraag derde landen).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vevat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle

gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “*zeer verregaande materiële deprivatie*” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

6. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

7. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten*” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit

een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

8. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetwijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

9. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker *in casu* aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt.

Uit verzoekers verklaringen en de bijgebrachte medische stukken blijkt dat verzoeker lijdt aan een huidaandoening als gevolg van de erbarmelijke omstandigheden in Griekenland (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13). Hoewel verzoeker in Griekenland over een geldige AMKA beschikte, blijkt uit zijn verklaringen dat hij na zijn erkenning als vluchteling in Griekenland geen effectieve toegang vond tot medische zorg. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker net meerderjarig was, dat hij samen met zijn broer Q. in Griekenland was maar er niet beschikte over een sociaal netwerk en dat hij er zonder succes zocht naar begeleiding om zich te navigeren door het zorgsysteem (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-7). Uit verzoekers verklaringen komt naar voor dat hij, gezien zijn concrete kwetsbare situatie, geen effectieve toegang had tot gezondheidszorg.

Verzoekers bijzondere kwetsbaarheid blijkt verder uit de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting. Uit het medisch dossier, gevoegd bij de aanvullende nota, blijkt dat verzoeker nog steeds kampt met zijn huidaandoening en hiervoor behandeld wordt. Daarnaast blijkt hieruit dat verzoeker psychische stress heeft en dat er op 22 januari 2016 een verzoek om psychologische ondersteuning werd ingediend. Ter terechtzitting bevestigt verzoekers advocaat dat verzoeker op een wachtlijst voor psychologische begeleiding staat.

Verweerder was niet aanwezig ter zitting en kon derhalve niet mondeling repliceren op deze aanvullende nota.

Het geheel van de voorliggende vaststellingen duidt dan ook op het bestaan van een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker.

Samengenomen met de verklaringen van verzoeker en zijn advocaat ter zitting, waar werd benadrukt dat verzoeker zijn land van herkomst heeft verlaten op minderjarige leeftijd, hij geen medische behandeling kreeg in Griekenland, er mishandeld werd door de politie en hij geen zelfredzaam profiel, noch een netwerk heeft in Griekenland, vormt de aanvullende nota, waar deze in het bijzonder betrekking heeft op de medische en psychologische situatie van verzoeker, een nieuw essentieel feitelijk gegeven.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan niet blijken dat verzoeker actueel over een betekenisvol netwerk beschikt in Griekenland dat hem in staat zou kunnen stellen om, in geval van terugkeer naar Griekenland, het hoofd te bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na haar terugkeer naar Griekenland te maken kan krijgen voor de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

In de huidige stand van zaken en gelet op het voorgaande kan niet zonder verder onderzoek bevestigd worden dat bij verzoeker geen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem verhindert zijn rechten als statushouder te doen gelden.

Gelet op de moeilijke situatie voor verzoekers om en begunstigen van internationale bescherming in Griekenland en gezien het kwetsbaar profiel van verzoeker acht de Raad een nader en gedegen onderzoek van verzoekers situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen.

10. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het verzoek om internationale bescherming niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

11. In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder

aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 oktober 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS